

Arrest

nr. 84 415 van 10 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 6 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat M. KALIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 9 februari 2011 het Rijk binnen en diende op 10 februari 2011 een asielaanvraag in. Op 8 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Dhaka (Bangladesh). U zou sinds 2003 lid zijn van de Bangladesh Nationalist Party ("BNP"). U zou sinds 2004 een 'organising secretary' geweest zijn van uw wijk ('ward') nummer 6. Op 23 april 2010 zou er een meeting plaatsgevonden hebben in Pallabi, 'thana' Mirpur. U en uw leiders zouden weggelopen

zijn naar het "BNP"-kantoor. Om 11.00 uur 's avonds zou u naar huis gegaan zijn. Onderweg naar huis zou u aangevallen zijn door zes tot zeven personen van de 'Awami-League'. U zou verwond geraakt zijn aan uw rug en hoofd. U zou van een lokale dokter de eerste zorgen hebben toegediend gekregen. Op 23 april 2010 zou er een valse rechtzaak ingediend zijn tegen u wegens vernieling van eigendommen, plunderen en beledigen van de politie. U zou daarvan op de hoogte zijn gesteld op 28 april 2010 door uw leider van de "BNP". U zou daarna op verschillende plaatsen hebben verbleven in Bangladesh onder andere in Joydebpur, Mymunshing, Naragong en Jessore. U zou Bangladesh op 15 augustus 2010 hebben verlaten. Na uw vertrek uit Bangladesh zou er een tweede valse rechtzaak ingediend zijn tegen u. U zou via India, Pakistan, Iran en Turkije over land naar Griekenland zijn gereisd. Van Griekenland zou u met een grote vrachtwagen naar België zijn gereisd. U diende in België op 10 februari 2011 een asielaanvraag in.

Na het gehoor legde u dd. 17 februari 2012 volgende documenten voor: een originele geboorteakte, een originele brief van een advocaat, gecertificeerde kopieën van juridische documenten aangaande uw rechtzaak, twee originele kranten en een originele envelop.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

In eerste instantie dient er opgemerkt te worden dat er maar weinig geloof kan worden gehecht aan uw beweerd lidmaatschap van de "BNP". Zo stelde u vooreerst foutief dat de afkorting van "BNP" staat voor Bangladesh National Party (zie gehoorverslag CGVS p.7). Het is echter Bangladesh Nationalist Party (zie document 2, blauwe map). Waar u op de vragenlijst opgesteld door het CGVS en afgenomen door de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") dd. 17 mei 2011 nog beweerde lid te zijn vanaf 2000 (zie vragenlijst "DVZ", punt 3.3, p.3), verklaarde u voor het CGVS lid te zijn misschien vanaf het jaar 2003 (zie gehoorverslag CGVS p.7). Na confrontatie door het CGVS stelde u dat u geen data kan herinneren. Het zou volgens u toch 2000 geweest zijn (zie gehoorverslag CGVS p.15). Dit kan niet echt overtuigen aangezien het u vrij staat om te zeggen dat u het niet weet in plaats van willekeurig jaartallen te geven. U bleef ook vaag over de standpunten van de "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.8). U stelde dat de BNP vier principes heeft maar u kon er maar drie opnoemen (zie gehoorverslag CGVS p.8). Bovendien zijn twee van die principes die u aangaf (werk voorzichtig en land ontwikkelen - zie gehoorverslag CGVS p.8), niet in overeenstemming met de vier officiële standpunten van uw partij (zie document 3, blauwe map). U bleef ook vaag over de standpunten van "BNP" en kon geen verschillen aangeven met andere partijen in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.8). U zou bij de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh hebben gestemd maar u kan deze verkiezing niet exact in de tijd plaatsen (zie gehoorverslag CGVS p.8). U denkt dat ze misschien hebben plaatsgevonden in december 2008 (zie gehoorverslag CGVS p.8). Gezien bovenstaande vaststellingen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering een politiek activist te zijn. Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerd politiek profiel, kan er bijgevolg ook geen geloof worden gehecht dat u omwille van uw politieke activiteiten aangeklaagd werd in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.14).

Ten tweede beschikt het CGVS over algemene informatie over de meeting die plaatsvond op 23 april 2010 in Pallabi. Deze informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier (zie document 4, blauwe map). Zo blijkt uit deze informatie dat twee 'ward councilors' van de BNP werden gearresteerd (zie document 4, blauwe map). U gaf aan dat er op de meeting geen 'ward councilors' werden gearresteerd (zie gehoorverslag CGVS p.14). U stelde dat er niets gebeurd was met én aan het 'councilors office' 'ward' nummer 6 (zie gehoorverslag CGVS p.14 en p.15). Echter blijkt uit de toegevoegde informatie dat het 'councilors office' werd aangevallen (zie document 4, blauwe map). U stelde dat er tien tot twaalf mensen werden gearresteerd (zie gehoorverslag CGVS p.11). Uit de toegevoegde informatie blijkt dat er 76 mensen werden gearresteerd, wat ook staat vermeld in een artikel dat u zelf voorlegde (zie document 4, blauwe map). Het is opvallend dat u van bovenstaande elementen geen kennis hebt, aangezien u stelde dat u aanwezig was op de meeting en u 'organising secretary' was van 'ward' nummer 6 (zie gehoorverslag CGVS p.7 en p.11). Bovendien legde u pas na het gehoor twee kranten voor met informatie in over deze meeting (zie document 4, groene map). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Ten derde stelde u dat er twee rechtzaken hangende zijn tegen u in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.12). Wat de eerste rechtzaak betreft, dient opgemerkt te worden dat uw kennis beperkt én foutief is. Hoewel u vijf beschuldigten bij naam kon opnoemen, wist u niet wat de naam is van de rechter die verantwoordelijk is voor de rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.13). U kon ook

geen overzicht geven van alle hoorzittingen die zouden hebben plaatsgevonden in de beweerde rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.13). U kon ook niet aangeven welke juridische documenten er werden uitgevaardigd in de beweerde rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.14). U stelde dat de 'officer in charge' en de 'investigating officer' één en dezelfde persoon was (zie gehoorverslag CGVS p.13), dit is echter weinig waarschijnlijk. U gaf aan dat uw vader een advocaat regelde en dat de naam van de advocaat I.A. is (zie gehoorverslag CGVS p.12). Echter na het gehoor legde u een brief voor van een advocaat met naam A.N.M.S. (zie document 2, groene map). Wat hier ook van zij, uit de vertaling van de brief van bovenstaande advocaat S. blijkt dat er reeds op 3 juli 2011 een vonnis werd uitgesproken in uw beweerde rechtzaak. Dit is echter tegenstrijdig aan uw verklaring bij het CGVS dd. 3 februari 2012 dat de rechtzaak nog lopende is en omdat de politie u niet kon vinden, er nog geen beslissing kon genomen worden (zie gehoorverslag CGVS p.13 en p.14). U stelde dat uw vader een advocaat regelde voor documenten en dat uw vader met de advocaat discussieerde aangaande uw verdediging tegen deze beweerde rechtzaak (zie gehoorverslag CGVS p.12). U had recent nog contact met uw vader (zie gehoorverslag CGVS p.6). Het is dan ook frappant dat u weinig en foutieve kennis aanbracht tijdens het gehoor bij het CGVS. Wat uw tweede beweerde rechtzaak betreft, dient opgemerkt te worden dat u aangaf dat u er helemaal niets van afweet (zie gehoorverslag CGVS p.14). Uw leider zou u gezegd hebben dat er een rechtzaak is tegen u en hij zou u verder informeren (zie gehoorverslag CGVS p.14). U had nog recent contact met uw leider (zie gehoorverslag CGVS p.6), het is dan ook bevreemdend dat u niets afweet van de beweerde rechtzaak. Het is ook opmerkelijk dat er in de brief van uw advocaat die u neerlegde ook niets wordt vermeld over een tweede rechtzaak tegen u. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de beweerde twee rechtzaken. Na het gehoor legde u een bundel juridische documenten neer (zie document 3, groene map). Omwille van de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande de beweerde rechtzaken, kan worden getwijfeld aan de authenticiteit van deze juridische documenten. De waarde van de juridische documenten moet dan ook danig worden gerelativeerd, temeer het algemeen geweten is dat het in Bangladesh gemakkelijk is om dergelijke documenten op maat te laten namaken (zie document 1, blauwe map).

Ten vierde werd er een tegenstrijdigheid aangaande een belangrijk element van uw asielrelaas opgemerkt tijdens het gehoor bij het CGVS met uw verklaringen op de vragenlijst van het CGVS afgenomen door de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 17 mei 2011. Bij het CGVS gaf u aan dat nadat u werd aangevallen op 23 april 2010, u werd behandeld door een lokale dokter en kreeg van hem de eerste zorgen toegediend. U zou niet naar een ziekenhuis zijn gegaan (zie gehoorverslag CGVS p.15). Bij de "DVZ" gaf u echter aan dat u twee dagen in een ziekenhuis verbleef (zie vragenlijst "DVZ" punt 5, p.3). Na confrontatie door het CGVS stelde u dat u het vergat omwille van een hoofdwonde die u zou opgelopen hebben (zie gehoorverslag CGVS p.16). Hierbij dient aangestipt te worden dat u geen enkel document neerlegde aangaande een verblijf in een ziekenhuis of medische documenten aangaande de beweerde hoofdwonde. Uw verklaring voor bovenstaande tegenstrijdigheid kan dan ook niet overtuigen.

Ten vijfde legde u geen enkel identiteitsdocument met foto neer. U legde enkel een geboorteakte neer dd. 23 januari 2012 (zie document 1, groene map). Uw geboorteakte is een document zonder foto. Het CGVS kan dan ook niet nagaan of het hier wel degelijk uw eigen geboorteakte betreft. Hierbij kan nog opgemerkt worden dat ondanks dat er volgens uw verklaringen, twee rechtzaken lopende zijn, hebt u er geen enkel probleem mee om uw geboorteakte op te laten vragen bij overheidsinstanties. U gaf aan dat u een nationale identiteitskaart bezat in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.10). Het is dan ook opmerkelijk dat uw vader u wel andere documenten opstuurde maar dit belangrijke identiteitsdocument u niet bezorgd heeft (zie gehoorverslag CGVS p.10).

U kon uw asielrelaas niet aannemelijk maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw asielrelaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiaire Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De envelop kan zondermeer aanvaard worden. De twee kranten (Engelstalig en Bengaals), die u na het gehoor neerlegde, kunnen aanvaard worden maar in

de Bengaalse krant kan niet nagegaan worden welk artikel het betreft aangezien u niet hebt aangeduid welk artikel over uw beweerde problemen gaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in het *"Enige middel"* op de *"Schending van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, schending van het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel"*.

2.3. Verweerder wijst er terecht op dat de bestreden beslissing genomen werd *"op basis van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoeker de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 te weigeren of toe te kennen."* De ingeroepen schending van artikel 52 van de vreemdelingenwet mist derhalve juridische grondslag.

2.4. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Verzoeker verklaart Bangladesh te zijn ontvlucht omdat hij er als aanhanger van de politieke partij BNP, geïdoleerd werd door leden van de rivaliserende politieke partij "Awami League", en er zelfs valse rechtszaken tegen hem aangespannen werden.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt geen identiteitsdocumenten met foto neer, enkel een geboorteakte waarvan de commissaris-generaal terecht opmerkt dat niet kan worden vastgesteld of deze op hem betrekking heeft. Dit klemmt temeer nu

verzoeker verklaarde dat hij in Bangladesh wel degelijk over identiteitsdocumenten beschikte, waaronder een “nationale identiteitskaart” (gehoorverslag CGVS, p.10), en hij wel in staat bleek om hem andere documenten te laten bezorgen vanuit Bangladesh. Verzoekers hypothetische argumenten “*De vader van verzoekende partij verblijft in India. Bij zijn terugkomst in het land zal verzoekende partij aan zijn vader vragen om hem zijn nationale identiteitskaart op te sturen, als de vader op tijd terug is en als hij natuurlijk deze vindt*” kunnen de vaststelling niet weerleggen dat verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht zijn identiteit genoegzaam aan te tonen. Dit tast zijn geloofwaardigheid aan.

3.4. De commissaris-generaal wijst op tal van hiaten, vaagheden en tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen die de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas onderuithalen. Vooreerst kan verzoekers engagement voor de BNP niet overtuigen nu verzoeker onbekend bleek met elementaire gegevens als de partijnaam voluit, de principes en standpunten van de partij en het tijdstip waarop de laatste verkiezingen plaatsvonden, en zelfs niet eenduidig kon aangeven sinds wanneer hij zelf politiek actief was (gehoorverslag CGVS, p.7-8). Verder zijn verzoekers verklaringen inzake de meeting die plaatsvond op 23 april 2010, en die ontaardde in een gewelddadige confrontatie tussen aanhangers van de BNP en de AL met gewonden en arrestaties door de politie, in strijd met objectieve informatie toegevoegd aan het dossier, inzake de arrestaties van “Ward Councilors” van de BNP, de aanval van het “councilors office”, en het aantal arrestaties (gehoorverslag CGVS, p.11-15). Verzoeker kan dit niet toelichten zodat geen betrokkenheid met de feiten kan blijken. Noch toont verzoeker een politiek engagement aan. Er kan dan ook evenmin enige waarachtigheid worden vastgesteld van de gevolgen hiervan, in het bijzonder zijn betrokkenheid bij de incidenten van april 2010 en de valse aanklachten tegen hem. Bovendien kon verzoeker ook deze vervolgingen niet aannemelijk maken daar hij noch het verloop van de gerechtelijke procedures, noch de tussenkomende partijen in zijn dossier(s), noch de uitgereikte documenten kon toelichten, en zijn verklaringen bovendien in strijd waren met de stavingstukken die hij zelf neerlegde (gehoorverslag CGVS, p.11-15). Tenslotte stelde de commissaris-generaal terecht vast dat verzoekers verklaringen inzake de medische behandeling van de verwondingen die hij opliep op 23 april 2010, tegenstrijdig waren. Immers op de DVZ verklaarde verzoeker dat hij hiervoor twee dagen in het ziekenhuis verbleef, terwijl hij op het CGVS beweerde dat hij enkel werd verzorgd door de lokale dokter, maar niet naar het ziekenhuis ging (gehoorverslag CGVS, p.15-16). Door in het verzoekschrift één van de tegenstrijdige versies formeel als de juiste aan te duiden, en de andere als een misverstand, worden de tegenstrijdigheden in de verklaringen echter geenszins weerlegd. Het is niet aannemelijk dat verzoeker strijdig kan zijn over bovenvermelde eenvoudige doch markante feiten indien hij deze in werkelijkheid had ervaren. De feiten komen dan ook verzonnen voor.

3.4.1. Verzoeker wijst erop dat hij tijdens het interview “*vol stress*” was en overliep “*van de zenuwen*”. Hij meent dat de duur van het interview natuurlijk “*een niet te onderschatten rol*” speelde.

3.4.2. Op het CGVS rust de verplichting om een zorgvuldige en aangepaste behandeling van het gehoor van de kandidaat-vluchteling te garanderen. Dit houdt onder meer in dat, zodra er zich belangrijke incidenten voordoen die een negatieve impact kunnen hebben op het vermogen en vertrouwen van de kandidaat-vluchteling om vrijuit en ongestoord te kunnen spreken, hierop constructief moet worden gereageerd. Ook verzoeker dient bij te dragen tot het correct verloop van een verhoor en dient problemen direct en concreet te melden. Wat de duur van het verhoor betreft wijst verweerder er terecht op dat zoals blijkt uit het administratief dossier “*het gehoor van verzoeker van start ging om 13u44 en eindigde om 16u05 met een pauze van 15u05 tot 15u30. Aldus werd verzoeker gehoord gedurende minder dan twee uur, wat bezwaarlijk beschouwd kan worden als een uitzonderlijk lang interview*”. Verder blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor in normale omstandigheden verliep en kan geenszins worden afgeleid dat verzoeker abnormaal last had van stress of zenuwachtigheid. Verzoeker noch zijn raadsman hebben hier op gewezen niettemin ze de gelegenheid kregen bijkomende opmerkingen te maken. Verzoekers verwijt dat de commissaris-generaal geen rekening houdt met de situatie waarin verzoeker zich bevond, is dus laattijdig.

3.5. Hoe dan ook, een kandidaat-vluchteling dient zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weer te geven in elke fase van het onderzoek. Het argument dat verzoeker zenuwachtig was, doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Verzoekers bewering een tegenstrijdigheid te kunnen vaststellen in de motivering van de bestreden beslissing, waar de ene keer geïnsinueerd wordt dat het CGVS de voorkeur geeft dat men zegt een jaartal niet te weten

i.p.v. een willekeurig getal te noemen en de andere keer verzoeker wordt afgerekend op het feit dat hij niet zeker wist wanneer de verkiezingen plaatsvonden, kan niet worden gevolgd. Immers verzoeker dient minimaal deze informatie te kennen die redelijkerwijze kan verwacht worden van een persoon met het voorgehouden profiel. Verzoeker biedt dan ook geen aannemelijke verklaring voor de hiaten in zijn verklaringen noch waarom hij foutieve verklaringen aflegde aangaande de gebeurtenissen op 23 april 2012, waarbij verzoeker *“erkent dat de informatie waarover het CGVS beschikt correct is”*. Verzoeker is onbekend met de feiten die hij zelf aanbrengt. Zijn asielrelaas komt dan ook voor als gefabriceerd door derden.

3.6. Aangaande zijn onwetendheid met betrekking tot de rechtszaken die tegen hem werden aangespannen voert verzoeker aan dat hij *“heeft zijn verklaringen gedaan op basis van de informatie die hem werd meegedeeld of waarover hij beschikte”*. Hij *“is niet in zijn land en heeft steeds zijn best gedaan om zo veel mogelijk informatie te vergaren”* en bovendien *“houdt het CGVS geen rekening met het feit dat verzoeker geen jurist is”*. Wat het verschil in namen van de advocaat betreft, wijst verzoeker erop dat hij zelf geen contacten had met de advocaat, dat de advocaat waarvan de naam door verzoekers vader werd doorgegeven blijkbaar ziek is geworden waardoor verzoekers vader een andere raadsman heeft moeten raadplegen, feit waarvan verzoeker ten tijde van het interview niet op de hoogte was en dat hij hieromtrent ook nooit verhoord is zodat hij dit punt niet kon verduidelijken. Verder benadrukt verzoeker dat de brief rechtstreeks naar het CGVS werd gefaxt, zodat hij dan ook geen kennis kon hebben van het feit dat er reeds een vonnis was tussengekomen. Wat betreft de tweede rechtszaak heeft verzoeker contact opgenomen met zijn advocaat, die hem meedeelde dat hij nog een onderzoek moet voeren en daarna deze informatie zal doorspelen. Het CGVS kon dan ook niet in alle redelijkheid verwachten dat verzoeker meer informatie zou moeten kunnen voorleggen.

3.6.1. Verweerder wijst erop *“dat het niet klopt dat deze advocaat rechtstreeks een fax naar het CGVS zou hebben verstuurd. Het attest van de advocaat werd door verzoeker afgegeven op het CGVS twee weken na het gehoor. Bovendien kan uit het attest nergens worden opgemaakt dat de raadsman een eerder aangestelde advocaat zou vervangen die “blijkbaar” ziek zou zijn geworden.”*

3.6.2. Aangezien uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat verzoeker deze brief zelf afgaf twee weken na het verhoor en verzoeker bovendien verklaarde op het verhoor dat hij nog recente contacten had met zijn vader en een leider van de BNP (gehoorverslag p.6), kan bezwaarlijk overtuigen dat verzoeker tijdens het verhoor niet op de hoogte was van de opvolging van zijn advocaat, noch van het feit dat hij al op 3 juli 2011 veroordeeld zou zijn geweest, daar hij meende dat de rechtszaak nog lopende was en er geen beslissing kon genomen worden omdat de politie hem niet kon vinden (gehoorverslag p. 13-14).

3.7. Verzoeker biedt evenmin een aannemelijke verklaring voor zijn onwetendheid aangaande de tweede rechtszaak die tegen hem werd aangespannen en beperkt zich dienaangaande tot de loutere bewering dat hij *“het nodige gedaan [heeft] om rechtsreeks contact op te nemen met de advocaat”* doch dat *“Deze heeft hem meegedeeld dat hij nog een onderzoek moet voeren en dat hij daarna deze informatie zou doorspelen.”* Voor zover verzoeker zijn land van herkomst diende te ontvluchten omdat hij er onterecht beschuldigd werd van ernstige misdrijven, en om die reden internationale bescherming aanvraagt, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker goed op de hoogte is van zijn dossiers en deze gerechtelijke procedures uitvoerig kan toelichten. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker zich dienaangaande beperkt tot loutere, blote beweringen. Verzoekers voorgehouden gerechtelijke vervolgingen (althans om politieke redenen) komen dan ook verzonnen voor.

3.8. De juridische documenten die verzoeker neerlegde kunnen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas evenmin herstellen. Dergelijke documenten dienen immers hoe dan ook om enige bewijswaarde te hebben te worden ondersteund door geloofwaardige, overtuigende verklaringen en dit is *in casu* niet het geval gelet op verzoekers onwetendheden, foutieve verklaringen en desinteresse met betrekking tot zijn rechtszaken. De brief van een advocaat is bovendien geen officieel, objectief stuk. Bovendien dienen documenten uit Bangladesh met de meeste omzichtigheid te worden onderzocht nu kan worden vastgesteld dat dergelijke, vervalste officiële documenten makkelijk te verkrijgen zijn in Bangladesh (zie algemene informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dit geldt tevens voor de krantenartikels die verzoeker neerlegde, doch niet in het minst toelichtte. Verder stelt de Raad vast dat het krantenartikel in het Engels inhoudelijk overeenstemt met de berichtgeving dienaangaande die

door de commissaris-generaal werd toegevoegd aan het administratief dossier, maar hieruit geenszins kan worden afgeleid dat verzoeker enigszins betrokken was bij deze gebeurtenissen. Wat het artikel in het Bengaals betreft dient te worden vastgesteld dat dit document niet vergezeld is van een (eensluidend verklaarde) vertaling zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van dit stuk. De enveloppe die verzoeker neerlegde kan tenslotte hoogstens aantonen dat verzoeker post ontving uit Bangladesh.

3.9. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker verwijt de commissaris-generaal dat hij *“heeft nagelaten te motiveren waarom de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend, terwijl zij deze wel weigert”* en daarom *“tekort geschoten is wat betreft diens motivatieplicht.”*

4.2. De Raad stelt vast dat uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn, temeer nu verzoeker zelf geen specifieke elementen aanvoert met betrekking tot de subsidiaire bescherming.

4.3. Aangezien verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde feiten als voor de asielaanvraag maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de vreemdelingenwet, aannemelijk.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

6. Het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratoire opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze, jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze zeer specifieke declaratoire bevoegdheid (RvV 13 maart 2009, nr. 24.527). In zoverre al nuttig aangevoerd is dit middel is dan ook ongegrond.

7. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK